

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Østre Landsret (Danska) 25. februarja 2016 –
Skatteministeriet/T Danmark**

(Zadeva C-116/16)

(2016/C 270/29)

Jezik postopka: danščina

Predložitevno sodišče

Østre Landsret

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Skatteministeriet

Tožena stranka: T Danmark

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je pogoj za sklicevanje države članice na člen 1(2) Direktive, ⁽¹⁾ ki se nanaša na uporabo nacionalnih določb, ki so potrebne za preprečevanje goljufij in zlorab, to, da je zadevna država članica sprejela specifično nacionalno določbo s katero prenaša člen 1(2) Direktive ali da nacionalno pravo vsebuje splošne določbe ali načela glede goljufije in zlorab, ki jih je mogoče razlagati v skladu s členom 1(2)?
 - 1.1 Če je odgovor na prvo vprašanje pritrdilen: ali je mogoče člen 2(1)(c) zakona o davku od dohodkov pravnih oseb, ki določa, da „je pogoj za odpoved obdavčitvi dividend [...] na podlagi določb Direktive Sveta 90/435/EGS o skupnem sistemu obdavčitve matičnih družb in odvisnih družb iz različnih držav članic“, šteti za specifično notranjo določbo v smislu člena 1(2) Direktive?
2. Ali je določba konvencije o izogibanju dvojnega obdavčenja, ki jo skleneta dve državi članici in je sestavljena v skladu s vzorčno davčno konvencijo OECD, v skladu s katero je obdavčitev razdeljenih dividend odvisna od tega, ali se prejemnik dividend šteje za upravičenega lastnika dividend, določba konvencije za preprečevanje zlorab, ki je zajeta s členom 1(2) Direktive?
3. V primeru, da bi Sodišče pritrdilno odgovorilo na drugo vprašanje: ali so nacionalna sodišča pristojna za opredelitev, kaj je zajeto s pojmom „upravičeni lastnik“, ali je treba ta pojem v okviru uporabe Direktive 90/435/EGS razlagati tako, da pomeni, da je treba temu pojmu, ki je predmet odločanja Sodišča EU, pripisati specifičen pomen v pravu EU?
4. V primeru, da bi Sodišče pritrdilno odgovorilo na drugo vprašanje, na tretje vprašanje pa, da nacionalna sodišča niso pristojna za opredelitev tega kaj zajema pojem „upravičeni lastnik“: ali je treba ta pojem torej razlagati tako, da je družba, ki je rezidentka v državi članici in ki v okoliščinah kot so v tej zadevi prejme dividende od hčerinske družbe iz druge države članice, „upravičeni lastnik“ teh dividend v skladu z razlago tega pojma po pravu EU?
 - (a) Ali je treba pojem „upravičeni lastnik“ razlagati v skladu z ustrežajočim pojmom iz člena 1(1) Direktive 2003/49/ES (v nadaljevanju: Direktiva o obrestih in licenčinah) v povezavi s členom 1(4) te direktive?
 - (b) Ali je treba pojem razlagati zgolj glede na komentar k členu 10 Vzorčne davčne konvencije OECD iz leta 1977 (odstavek 12) ali je mogoče v razlago vključiti kasnejše komentarje, vključno z dopolnitvami v letu 2003 glede „obvodnih podjetij“ in dopolnitvami v letu 2014 glede „pogodbениh ali pravnih obveznosti“?

- (c) Kakšen pomen za presojo vprašanja, ali je treba prejemnika dividend šteti za njihovega „upravičenega lastnika“, predstavlja dejstvo, da je imel prejemnik dividend pogodbeno ali pravno obveznost, da prejete dividend prenese na drugo osebo?
- (d) Kakšen pomen za presojo vprašanja ali je treba prejemnika dividend šteti za njihovega „upravičenega lastnika“ predstavlja dejstvo, da predložitveno sodišče po presoji dejstev zadeve ugotovi, da prejemnik – čeprav ni pogodbeno ali pravno zavezan prenesti prejetih dividend na drugo osebo – ni imel „popolne“ pravice „uporabe in uživanja“ prejetih dividend kot je navedeno v Komentarjih iz leta 2014 k Vzorčni davčni konvenciji iz leta 1977?
5. Ali je ob predpostavki, da gre za „notranje določbe, ki so potrebne za preprečevanje goljufij ali zlorab“ v smislu člena 1 (2) Direktive 90/435/EGS, da je dividende družba (A), ki je rezidentka v državi članici, razdelila matični družbi (B) iz druge države članice in so bile potem prenesene na matično družbo te družbe (C), ki je rezidentka zunaj EU/EGP, ki pa je sredstva razdelila svoji matični družbi (D), ki je ravno tako rezidentka zunaj EU/EGS, da med prvo navedeno državo in državo, katere rezidentka je družba C ni bila sklenjena konvencija o izogibanju dvojnega obdavčenja, da je bila med prvo navedeno državo in državo, katere rezidentka je družba D, sklenjena konvencija o izogibanju dvojnega obdavčenja, in da prvo navedena država v skladu svojo zakonodajo torej ne bi imela terjatve iz naslova davka pri viru od dividend, ki jih je družba A izplačala družbi D, če bi bila družba D neposredna lastnica družbe A, podana zloraba v smislu Direktive, tako da ta družbe B ne varuje?
6. Če se za družbo, ki je rezidentka v državi članici (matična družba) dejansko šteje, da ni oproščena davka pri viru v skladu s členom 1(2) Direktive 90/435/EGS glede dividend, ki jih je prejela od družbe, ki je rezidentka v drugi državi članici (hčerinska družba), ali člen 49 PDEU v povezavi s členom 54 PDEU nasprotuje zakonodaji, v skladu s katero slednja država članica obdavči dividende matične družbe, ki je rezidentka v drugi državi članici, pri čemer zadevna država članica šteje, da so matične družbe, ki so rezidentke v tej državi, v sicer podobnih okoliščinah oproščene davka na take dividende?
7. Če se za družbo, ki je rezidentka v državi članici (matična družba) dejansko šteje, da ni oproščena davka pri viru v skladu s členom 1(2) Direktive 90/435/EGS glede dividend, ki jih je prejela od družbe, ki je rezidentka v drugi državi članici (hčerinska družba), za matično družbo v prvonavedeni državi članici pa se šteje da ima omejeno davčno obveznost za zadevne dividende v tej državi članici: ali člen 49 PDEU v povezavi s členom 54 PDEU nasprotuje zakonodaji, v skladu s katero slednja država članica od družbe, ki je dolžna izvesti odtegljaj davka pri viru (hčerinska družba) zahteva, da plača zamudne obresti v primeru zamude pri plačilu terjatve iz naslova davka pri viru po višji obrestni meri kot velja za zamudne obresti, ki jih država članica določa v zvezi z zahtevki za plačilo davka od dohodkov pravnih oseb proti družbi, ki je rezidentka v isti državi članici?
8. Ali mora, v primeru, da bi Sodišče pritrdilno odgovorilo na drugo vprašanje, na tretje vprašanje pa, da nacionalna sodišča niso pristojna za opredelitev tega kaj zajema pojem „upravičeni lastnik“ in če se za družbo (matična družba), ki je rezidentka v državi članici, na tej podlagi ne more šteti, da je oproščena davka pri viru na podlagi Direktive 90/435/EGS glede dividend, ki jih je prejela od družbe, ki je rezidentka v drugi državi članici (hčerinska družba), zadnje navedena država članica v skladu z Direktivo 90/435/EGS ali členom 4(3) PEU navesti, koga v tem primeru šteje za upravičenega lastnika?
9. Če se za družbo, ki je rezidentka v državi članici (matična družba) dejansko šteje, da ni oproščena davka pri viru v skladu z Direktivo Sveta 90/435/EGS glede dividend, ki jih je prejela od družbe, ki je rezidentka v drugi državi članici (hčerinska družba): ali člen 49 PDEU v povezavi s členom 54 PDEU (ali členom 63 PDEU), posebej ali skupaj, nasprotujejo zakonodaji, na podlagi katere:
- (a) zadnjenavedena država članica zahteva, da hčerinska družba odtegne davek pri viru od dividend, pri čemer ta oseba dogovarja organom za neodtegnitev davka pri viru, čeprav taka obveznost odtegnitve davka pri viru ne obstaja, če je matična družba rezidentka v državi članici?

(b) slednja država članica izračuna zamudne obresti od dolgovanega davka pri viru?

Sodišče EU naj na odgovor na šesto in sedmo vprašanje vključi v odgovor na deveto vprašanje.

10. Ali člen 63 PDEU v okoliščinah, v katerih:

- (1) družba (matična družba), ki je rezidentka v državi članici, izpolni zahtevo iz Direktive 90/435/EGS po lastništvu (v letu 2011) vsaj 10 % kapitala družbe (hčerinska družba), ki je rezidentka v drugi državi članici,
- (2) se za matično družbo dejansko šteje, da ni oproščena davka pri viru na podlagi člena 1(2) Direktive 90/435/EGS glede dividend, ki jih je razdelila hčerinska družba,
- (3) se za (neposrednega(a) ali posrednega(a)) delničarja matične družbe, ki sta rezidenta v državi zunaj EU/EGS, šteje, da sta upravičen(a) lastnik(a) zadevnih dividend,
- (4) prej navedeni(a) (neposredni(a) ali posredni(a)) delničar(ja) tudi ne izpolnjujeta prej navedene zahteve glede lastništva kapitala,

nasprotuje nacionalni zakonodaji, v skladu s katero država članica, v kateri je hčerinska družba, obdavči zadevne dividende ob tem, da zadevna država članica šteje, da so družbe, ki so rezidentke na njenem ozemlju in ki izpolnjujejo zahtevo po lastništvu kapitala iz Direktive 90/435/EGS, torej, da ima v davčnem letu 2011 vsaj 10 % kapitala družbe, ki razdeli dividende oproščena davka na take dividende?

⁽¹⁾ Direktiva Sveta z dne 23. julija 1990 o skupnem sistemu obdavčitve matičnih družb in odvisnih družb iz različnih držav članic (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 9, zvezek 1, str. 147).

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Østre Landsre (Danska) 25. februarja 2016 –
Skatteministeriet/Y Denmark Aps**

(Zadeva C-117/16)

(2016/C 270/30)

Jezik postopka: danščina

Predložitevno sodišče

Østre Landsre

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Skatteministeriet

Tožena stranka: Y Denmark Aps

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je pogoj za sklicevanje države članice na člen 1(2) Direktive ⁽¹⁾, ki se nanaša na uporabo notranjih določb, ki so potrebne za preprečevanje goljufij in zlorab, to, da je zadevna država članica sprejela specifično nacionalno določbo s katero prenaša člen 1(2) Direktive ali da nacionalno pravo vsebuje splošne določbe ali načela glede goljufije in zlorab, ki jih je mogoče razlagati v skladu s členom 1(2)?

- 1.1 Če je odgovor na prvo vprašanje pritrdilen: ali je mogoče člen 2(1)(c) zakona o davku od dohodkov pravnih oseb, ki določa, da „je pogoj za odpoved obdavčitvi dividend [...] na podlagi določb Direktive Sveta 90/435/EGS o skupnem sistemu obdavčitve matičnih družb in odvisnih družb iz različnih držav članic“, šteti za specifično notranjo določbo v smislu člena 1(2) direktive?